

[Bertel Haarder]

er alt, hvad der skal til. Embedsmænd behøver ikke at lave store, nye rapporter osv. Så enkelt kan det laves. Venstre beder blot om, at folketinget nu får lejlighed til at stemme om de langsigtede forhold.

Fru Ingerlise Koefoed henviste til en artikel i Socialistisk Dagblad, som jeg har det bedste forhold til. Jeg vil gerne henvise til dagbladet Børsen, hvor en arbejdsformidler – jeg ved ikke, hvilken partifarve han har, men han er altså arbejdsformidler og hedder Knud Meinert Jensen – beskriver lige præcis venstres forslag vedrørende arbejdsmarkedsområdet, og det er ikke nogen negativ beskrivelse, der dér fremkommer, men en beskrivelse, som falder fuldstændig i tråd med det, der var konklusionen af hele høringen forleden i TV, nemlig at det afgørende sted at spare er arbejdsministeriet ved at sikre, at den ledighed, vi har, kommer til at fungere som noget, der kan bidrage til at øge produktionen. Det er nøjagtig det, som mere end ½ af venstres spareforslag handler om, og det var præcis konklusionen af debatten i TV.

At vi så har en arbejdsminister, som ikke rigtig vil gøre noget ved det, som ikke rigtig vil sige, at hvis man er ledig inden for HK, skal man tage et kursus i maskinskrivning, som mener, at man skal kunne gå på supplerende dagpenge til evig tid, som mener, at der intet skal gøres ved nogen af alle de ting, som tapper vort samfund for ressourcer i dag, er et problem, men det var måske netop en af de ting, som man med en ændret finanslovprocedure kunne få ændret på.

Lad mig til slut sige, at jeg konkluderer denne debat derhen, at når vi får forslaget ned i finansudvalget, må vi have en meget seriøs drøftelse og et samråd med finansministeren om, hvordan folketinget, som han selv udtrykte det, på en mere hensigtsmæssig måde kan inddrages på et tidligere tidspunkt. Hvis finansministeren da kan komme med en anden model end den, der her er lagt frem, er vi absolut åbne. Jeg synes, man må konkludere, at der efter et sådant samråd i finansudvalget nok vil være et flertal, tror jeg, som vil sige: noget må der ske på dette felt, måske ikke det, venstre har foreslået, men noget må der ske. Og for så vidt synes jeg godt, man kan sige, at det er lidt af en historisk dag i dag, hvis man ser på finanslovgivningens historie, for den har jo været

komplet uændret i de sidste hundrede år siden provisorierne, og det har været lidt for længe. De sidste 20 år skulle vi have haft en anden procedure. Det er absolut i sidste øjeblik, vi laver den om.

Poulsgaard (FP):

Det var fru Ingerlise Koefoed, der kaldte mig op, fordi hun snakkede om de almindelige mennesker. Hvem er de almindelige mennesker? Jeg regner mig til de almindelige mennesker, og jeg tror også, at fru Ingerlise Koefoed gør det.

Og så var der det smil, der kom på nogle læber, da hr. Askjær Jørgensen foreslog, at I skulle læse fremskridtspartiets ændringsforslag i sommerferien. Det var faktisk alvorligt ment, og I burde faktisk alle sammen gøre det, specielt hr. Camre; så kunne man måske, næste gang man skulle til at lægge kriseplan, lægge den rigtige plan frem. Folk er ved at blive trætte af de evindelige kriseplaner, men i vore ændringsforslag står der lige præcis det, der skal til, på en måde så almindelige mennesker ikke bliver ramt på asocial måde, så almindelige mennesker får lov til at få deres arbejde. Jeg ved ikke, hvad det er for en verden, fru Ingerlise Koefoed lever i, det er ikke i denne verden i hvert fald, for fru Ingerlise Koefoed er frisk og frejdig og taler om beskæftigelse og beskæftigelse og beskæftigelse. Ja, nu hører vi igen om hr. Steffen Møller, der har sagt: ja men der er jo faktisk kun 30.000–40.000, der er arbejdsløse. Ja, det er det, fremskridtspartiet har sagt de sidste 2–3 år, men det er rart, at man kan få det bekræftet fra andet hold. I undgik jo alle disse ubehageligheder, hvis I ville bruge sommerferien til at læse fremskridtspartiets besparelsesforslag, så man ikke skal spare ved at udskyde en Storebæltsbro, en Saltholm, og nu ryger Farøbroen vel nok med i købet, for hver evige gang I sparer herinde, er det bare udskydelse af nogle anlægsopgaver. Det kunne man undgå, og så kunne befolkningen blive fri for at høre dette krise og krise og krise og krise. Vi kunne få en normal parlamentarisk situation igen.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Ifølge forretningsordenen er det ikke tilladt at tiltale nogen direkte under forhandlingerne.